

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa

Ad Mentem Præcipuorum Theologorum & Canonistarum, insertis suo loco
Propositionibus à S. Sede Apostolica novissimè damnatis concinnata. Et
Per Casus Practicos exposita

Complectens LXXV. Casus Materiam de Conscientia, Legibus, Peccatis,
Fide, Spe, Charitate, Jure, Justitia, Restitutione, Contractibus, Judiciis &
Religione &c.

Jansen, Leonhard

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Casus LXIII. De Statu Religioso, ejus essentia, & proprietatibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39867

reus licitè potest uti illis instrumentis, ergo & alius licitè ea subministrat; sicut si licite quis pisce-
tur in alieno lacu, licitè ei ad hoc ministro mea-
retia, ita contra *Sotum*, *Valent. Nav.* tenent
Cajet. Salon. Medin. Vasq. Less. c. 31 dub. 6.
Sanch. sup. dub. 10. Tamb. l. 9. c. 2. §. 2. n.
12. ubi dicit, etiam licere reum juvare ad ipsam
carceris fractionem. 1. Quia licitè ad hoc reo
exhibeo mea instrumenta, cur non meam ope-
ram? 2. Reus me licitè adhibet socium in effrin-
gendo; cui enim licet finis, etiam licent media
necessaria; ergo & ego eum licitè adjuvo; sicut
si extremè indigens licitè aliena surripere possit
per se, possum & ego pro ipso tanquam instru-
mentum, idque quò ad proximè conjunctos, qui
sunt eadem persona cum reo, facilè admitto cum
Dicast. de aliis cum communi Nego. quia si
cuilibet liceret effringere carcerem periret omnis
carceris securitas, cum facilè uni reo, non autem
quibusvis aliis invigilari & resisti possit,

Ex Tractatu de Religione.

C A S U S LXIII.

De Statu Religioso, ejus essentia & proprietatibus,

Quirinus Theologus interrogatur: 1. An vò-
vens castitatem, obedientiam, &c. in manu
Confessarii sit verus Religiosus 2. An ad Novi-
tium admitti possit impubes, infamis, debitis ob-
strictus, &c. 3. An annus Novitiatus debeat esse
integer de momento ad momentum. 4. An inter-
rum-

rumpatur, si Novitius diu extra moretur, vel vestem sacularem animo abeundi spontè, aut jussu Superioris ad breve tempus reassumat. 5. An completo Novitiatu dimissus & reassumptus indigeat novo Novitiatu. 6. Quid si transeat ad aliud Monasterium, vel post transitum redeat. 7. Quid si Professio sit nulla defectu ætatis vel ob non expletum annum probationis. 8. An Novitius justè vel injustè ejectus & iteratò receptus debeat Novitiatum de novo inchoare. 9. An exire possit, qui vovit perseverare. 10. An Novitius licite ejici, & donata ab ipso saltem ad compensationem victus retineri possint. 11. An valeat Professio ante annum decimum sextum vel facta ex metu reverentiali aut absque consensu omnium Conventualium, & an mortuo Prelato Conventus Professiones recipere possit. 12. Quid si femina profiteatur in Monasterio virorum vel hermaphroditus aut fortè non baptizatus, vel non manifestans defectum occultum. 13. Quis sint effectus Professionis. 14. Qualiter intra quinquennium Professio invalida reclamari possit, & an credatur juranti. 15. An ignorans invaliditatem audiatur post quinquennium, & an interim gaudeat Ordinis privilegiis & in Superiorem promoveri possit. 16. Quid si invaliditatem probare nequeat. 17. An Professio invalida revalidari possit sine nova Superiorum acceptatione. 18. An & qualiter Professo transire liceat ad aliam Religionem?

Religio quandoque accipitur pro virtute, quâ Deo debitus cultus exhibetur, de hac & vitiis eidem oppositis agemus paulò post; pro nunc tractabimus de Religione, in quantum significat Statum Religiosum. Et quidem pro Resolutione Casus.

QUÆR. I. Quid sit Status Religiosus?

R. Est

R. Est vita communis, quâ fideles per emissio- 1.
 nem trium votorum in Ordine ab Ecclesia appro-
 bato tendunt ad perfectionem Christianam, est
 communis & certa: tria autem vota consistunt in
 obedientia, quâ propria voluntas, in pauper-
 tate, quâ jus & omne dominium rerum tempora-
 lium, & in castitate, quâ omnis delectatio ve-
 nerea abdicatur; ideóque tria ad substantiam Re-
 ligionis requiruntur: 1. Dicta tria vota. Tradi-
 tio sui facta irrevocabiliter saltem ex parte voven-
 tis; quod addo, quia Societas Jesu est vera Re-
 ligio, ut patet ex Bulla Greg. XIII. *Ascendente*
Domino, aliorumque Pontificum, & tamen ex
 parte Societatis acceptatio est revocabilis quoad
 illos, qui emisserunt vota simplicia. 3. Debet fie-
 ri traditio in Ordine à Sum. Pontifice approbato,
 unde omnes ii, qui in manus Confessarii, vel a-
 liter extra Religionem approbatam tria vota e-
 mittunt, non sunt proprie Religiosi, *Suar. Laym.*
Hiac. Donatus rerum Regul. to. 4. tr. 1. q. 4. Et
 quamvis omnes Religiones in substantia conve-
 niant, distinctas tamen & præcipuè quatuor
 habent regulas, videlicet S. Basilii, S. Augustini,
 S. Benedicti, S. Francisci, excipe Carthusianos,
 Societatem Jesu, & Minimorum institutos à sancto
 Francisco de Paula, qui speciales habent regulas
 ab Ecclesia approbatas, *v. Reiff. l. 3. decret. t. 31.*
à num. 23. ubi omnes Ordines eorumque initia
 recenset.

QUÆR. II. Quinam ad Religionem recipi
 possint?

R. Ut aliquis ad Novitiatum recipi possit, re- 2.
 quiruntur seqq. 1. Aetas pubertatis, id est, in
 fœmella annus duodecimus, in masculo decimus
 quartus completus, *c. 18. de Regul.* quia tunc
 prius

prius adest discretio sufficiens ad experienda onera Religionis, *Pyrrh. l. 3. t. 31. num. 26.* ita ut, quamvis habitus citius assumi possit, non tamen valeat ad annum probationis computari. In nostro S. Ordine Præmonstratensi in Clerico ad Novitium licitè recipiendo requiritur annus decimus sextus, in converso vigesimus.

2. Requiritur, ut sit liber à servitute, ut certum est ex Bullis Sixti V. & Clementis VIII.

3. Ut non sit infamis, *arg. c. 1. caus. 19. q. 1.* unde arcendi sunt lictores, carnifices, histriones, mimi.

4. Prohibentur recipi debitis & ratiociniis obstructi, *c. 1. dist. 53.* intellige, si in sæculo manentes intra breve tempus satisfacere possunt, *v. Cas. 47. q. 1.*

5. Corpore vitiati, ut cæci, muti, surdi, deformiter claudi, gibbosi, hermaphroditi, morbo caduco vel gallico affecti, *Pelliz. t. 2. c. 4. Donat. to. 7. t. 3. q. 23. § 26.* cum enim ex *tit. de corpore vitiatis* hi arceri debeant à Statu Clericali saculari, multò magis à Statu Religioso, utpote perfectiore.

6. Recipi prohibentur criminosi, fures, latrones, homicidæ, & de similibus criminibus suspecti.

7. Recipi non potest Episcopus sine Papæ licentia, *c. 2. de translat. Episc. c. nisi 10. de renunt.*

8. Nec filius, cujus parentes sunt in gravi vel extrema necessitate, & ab ipso in sæculo manente absque periculo animæ propriæ juvari possunt, *Donat. q. 2.* quia propter opus consilii non est relinquendum opus præceptum. Si parentes filii ope non indigeant, iis etiam invitis recipi potest, *c. cum virum 12. de Regul. 9. An.*

9. Antequam Novitius recipiatur, diligens in-
 quisitio facienda est super ejus vita, moribus, ha-
 bilitate, & quo spiritu, mente & zelo Religio-
 nem elegerit, Bulla Clem. VIII. *cum ad Regula-*
rem. An verò Religionem ingredi & per conse-
 quens admitti possit, qui vi, fraude vel spe ma-
 trimonii virginem defloravit, dixi *Cas. 43. n.*
num. 10.

QUÆR. III. Quid circa Novitiatum?

1. *Sequentia:* 1. Requiritur annus integer à 3.
 susceptione habitûs, ita ut Professio antea facta sit
 invalida, *Trid. sess. 25. c. 11.* & quidem hoc
 tempus computandum est à momento ad momē-
 tum, ita ut, si vel una hora defit, Professio sit
 invalida, *Azor Sancti. Dian. Grassius, Sannig. de*
reg. c. 4. num. 3. La Croix l. 4. num. 13. Ratio est,
 quia *Trid.* requirit annum integrum, sed si defit
 hora, non est integer: ergo. Idque nunc cer-
 tum esse per definitionem S. *Congregat. ex Bar-*
bos. & Fagn. docet Reiffenst. n. 97.

2. Novitiatu debet esse continuus, si fuerit 4.
 interruptus, debet de novo inchoari, *Miranda,*
Pirrh. num. 40. Krimer num. 2680. & teste *Fagn.*
 omnes: tunc autem censetur Novitiatu inter-
 rumpi, si Novitius vel spontè, vel dimissione à
 Superiore obtentâ locum & animum Religionis
 dimiserit, etiam sitantùm ad unam vel alteram
 horam, *Sylves. Sancti. Nav Krimer l. c.* & ita
 declaravit S. *Congreg. apud Fagn. in c. insinuante*
num. 36. quia *Tridentinum* ad valorem Novi-
 tiatûs requirit annum continuum, sed si vel una
 hora per interruptionem Novitiatûs cesserit, non
 est annus continuus: ergo. Si Novitius cum li- 5.
 centia Superiorum sanitatis vel negotiorum cau-
 sâ, etiam per aliquot menses moretur extra Mo-
 na-

nasterium vel ægrotet, non interrumpitur Novitatus, sed nec tunc si Superior Novitium indutum veste sæculari cras volebat dimittere, sed mox mutatâ mente vestes Ordinis reddat, aut si Novitius ex intentione abeundi clam dimittat habitum, sed Monasterio nondum relicto iterum reinduat, non indigebit novo Novitiatu, quia interruptio non censetur completa, nisi accedat Superiorum dimissio vel Monasterii egressio.

6. 3. An verò post completum Novitium dimissus & reassumptus indigeat novo Novitiatu, disputant AA. si mores Novitii non videantur notabiliter immutati, neque Religio sit interim reformata ad majorem rigorem, probabilius iudico Novitium non esse necessariò renovandum, *Pelliz. Sanct. Lezana, Pyrrh. Krimer num. 2694.* quia Tridentinum plus non requirit, quàm annum integrum probationis, nec ullâ lege præscribitur, ut Novitatus & professio fiant tempore continuo. Si Novitius ex inconstantia Religionem deseruit, expedit eum de novo probari, si non per annum, saltem ad aliquot tempus.
7. 4. Si Religiosus ad diversam Religionem vel ad aliud ejusdem Ordinis Monasterium, quod est reformatæ & strictioris observantiæ, transeat, indiget novo Novitiatu, quia novi Monasterii vel Ordinis asperitates nondum probavit, nec Ordo vel Monasterium ipsius mores. Econtrâ si à posteriore Ordine, ad quem legitimè transit, redeat ad priorem, non tenetur in illo repetere Novitium, quia jam probavit asperitates prioris Ordinis & hic illius mores; *Pelliz. in man. t. 2. c. 1. q. 13. num. 20.*
5. Si præmisso integro Novitiatu ex defectu ætatis vel alterius requisiti Professio est invalida, non

non

non indiget novo Novitiatu, quia per integrum annum probatum fuit, adeoque expletâ ætate vel sublato per dispensationem impedimento satis est, si ratificetur Professio invalidè edita; imò nec tunc, quando Professio est nulla, quia emissâ est ante expletum probationis annum, necessarium est totum annum repetere, sed sufficit, si suppleatur tempus, quod deerat, & Professio ex post renovetur vel ratificetur, quia Novitiatu per Professionem non fuit interruptus, *Sanch. l. 7. de matr. d. 37. à n. 45.*

6. Novitius justè ejectus, si reassumatur, debet novum Novitiatum subire, quia judicatus est ineptus ad Ordinem; per consequens Novitiatu ejus non fuit validus, secùs si injustè ejectus & per appellationem ad superiorem fuerit restitutus; nam per accessum ad Superiorem Novitiatu non interruptitur, *Pelliz. q. 26. n. 43.*

7. Novitius, si bonâ fide judicet religionem sibi non expedire, liberè ad sæculum regredi potest, etiamsi voverit eam intrare vel in ea perseverare, *Sotus l. 7. q. 2. a. 1. ad 3. Pyrrh. nu. 67.* Ratio est, quia *Trid. sess. 25. de Reg. c. 15.* declarat, ipsam professionem seu votum solenne permanendi emissum ante expletum probationis annum nullam habere vim & obligationem; ergò multò minùs obligationem pariet & libertatem regrediendi impedièt votum simplex perseverandi. Si voverit ingredi certum Ordinem, & non recipiatur in uno Monasterio, tenetur operam dare, ut recipiatur in altero, & si admittus sine gravi causa egrediatur, peccat mortaliter, & denudò pro susceptione instare tenetur. Si autem principaliter intendit se obligare ad hanc religionem vel ad hunc locum propter specialem com-
pla-

placenciam hujus religionis vel loci, non tene-
tur ad aliam religionem intrare, si eum illi recipere
nolunt. *S. Thom. 2. 2. q. 88. a. 3. ad 2. Pontas V. Votum. Cas. 30.*

10. 8. Novitium injustè ejicientes peccant morta-
liter cum obligatione recipiendi, ut dixi *Cas. 42. q. 1.* & ejectus appellare potest ad Superiorem,
qui eum restituere debet, *Dee Luca, Pignat. Do-
natus to. 2. t. 5. q. 10.* Ratio est, quòd legiti-
mè susceptus acquisierit jus ad rem seu profes-
sionem.

9. Novitio ejecto vel exeunti omnia, quæ se-
cum tulit, & quæ parentes vel consanguinei ex
ejus bonis (intellige in tanta quantitate, quæ
liberum ejus regressum impedire possint) Mo-
nasterio donarunt, à *Trident. sess. 25. c. 16.*
sub anathemate reddi jubentur; non tamen i-
pse habitus, sed ejus pretium, quo æstimatur
tempore discessus, ei reddi debet, *Barbos. Pel-
liz. c. 6. num. 28.* Nec potest aliquid exigi pro
victu vel amictu, nisi ita habeat consuetudo, vel
de solutione pactum intercesserit, *Lug. de just. s. 9. à num. 61. La Croix num. 54. Eng. l. 3. t. 31. num. 5.* quia redditus Monasterii non tantum
ad alendos professos sed & Novitios ordinati
sunt, & Novitii Monasterio exhibent sua officia:
ergo dignum est, ut à Monasterio alantur: &
quamvis super victu vel vestitu pactum sit, non
poterit tamen Novitius ab egressu impediri, nisi
que dum solvat; & si tunc non habeat vel sol-
vere recuset, debet eum postea convenire & Mo-
nasterium sibi imputare, quòd talem susceperit,
Sanch. Pelliz. num. 11. Pyrrh. num. 65. Si
Novitius moriatur in Novitiatu, vel antequam
sit validè professus, & dos jam soluta sit Mo-
naste-

nafterio, restitui debet hæredibus unà cum fructibus, & ita decisum esse refert *Barbosa de por. Episcopi alleg. 101. num. 40.* intellige, nisi Novitius, in quantum sui juris erat, ante mortem aliter disposuerit.

QUÆR. III. Quid sit professio & quæ ejus requisita?

R. Professio Religiosa est legitima emissio votorum solennium in Religione approbata; ad ejus valorem requiruntur sequentia: 11.

1. Annus ætatis decimus-sextus completus, *Trid. sess. 25. de Reg. c. 15.* In Ordine nostro Præmonstratensi prohibetur professio fieri ante annum decimum-octavum completum, valet tamen citius facta, quia lex hæc est solum prohibens, non irritans.

2. Prærequiritur annus integer probationis, ut dictum est sup. in probabili periculo mortis valet professio ante expletum Novitiatum quoad indulgentias & gratias spirituales, non autem quoad reliquos effectus, ideóque Novitio reconvalescente reiteranda est, ut ex ipsa Bulla Pii V. qui illud privilegium concessit Monialibus S. Dominici, probant *Rodrig. Reiffensi. n. 183.*

3. Requiritur, ut professio sit libera à metu gravi & injusto, *Trid. l. c.* Metus gravis reputatur intentatio mortis, mutilationis, inediæ, carceris, gravium verberum, stupri, amissio patrimonii vel bonorum. Ita omnes teste *Sanch. l. 4. de mat. d. 4.* Metus reverentialis non censetur gravis, nisi jungatur cum importunis precibus, minis, aut cum timore gravis & diuturnæ indignationis parentum; in dubio ad arbitrium judicis recurrendum est. Ita plurimi

X x

apud

R. D. Jansen Theol. Moral. Tom. 1.

apud *Sanch. disp. 6. Donat. Pyrrh. l. c.* Qui puellam invitam cogunt Monasterium ingredi, vel volentem ingredi sine causa impediunt, non tantum peccant mortaliter, sed & excommunicantur à *Trid. c. 18.*

4. Ad valorem professionis requiritur, ut acceptetur à Superiore Ordinis cum consensu Conventus, *Rodrig. Laym. Pelliz. t. 3. c. 3. q. 7.* quia professio est contractus onerosus & reciprocus, *Et quod omnes tangit, ab omnibus debet approbari, R. 29. jur. in 6.* Non tamen requiritur, ut singuli consentiant, sed sufficit, si consentiat major pars; imò ex consuetudine fieri potest, ut potestas recipiendi ad solum Superiorem spectet, & tunc eo mortuo nequit Conventus Novitios ad professionem recipere; lecus si ad Conventum & Superiorem simul spectet, *c. fin. de Regul. trans. in 6. Reiffensb. à num. 168.*

12. 5. Requiritur debitus sexus, unde invalidè profitetur mulier in Monasterio virorum vel e contrà, item hermaphroditus, in quo prævalet sexus oppositus vel in quo uterque sexus est æqualis, quia Superiores vel non possunt, vel non consentunt talem professionem velle admittere, *Sanch. de mat. l. 7. d. 106.*

6. Invalida est professio non baptizati, quia non est membrum Ecclesiæ, ergo nec Religionis. Si Baptismus sit dubius, debet quidem baptizari, standum tamen videtur pro valore professionis, quæ est in possessione, *Menoch. l. 6. præsumpt. 4.*

7. Si professurus interrogetur super defectu vel crimine, illudque non manifestet, & Superior non intendat eum incorporare cum tali defectu,

fectu, professio est nulla; si superior simpliciter consentiat, non recordatus forte talis defectus, professio est valida, etiamsi consensurus non fuisset cognito defectu, nisi sit speciale statutum huiusmodi professionem irritans; profitens cum defectu occulto nocivo Religioni gravem facit ei injuriam.

QUÆR. IV. Qui sint effectus professionis Religiosæ? 1130

Sequentes: 1. Obligatio perpetua ad tria vota substantialia & manendi in Religione, quod vinculum mutuo Religionis & prof. si consensu tolli non potest; imò nec Papa facere potest, ut quis manens Religiosus non obligetur tribus istis votis, quia hæc vota sunt de essentia statûs Religiosi; potest tamen Papa ex causa boni communis dispensare in his votis & facere de monacho non monachum, *Gloss inc. 6. de stat. monach. S. ibid. Abbas num. 21. Cajet. Nav. Laym. & innumeri apud Sanch. de mat. l. 8. d. 8. num. 4. Mendo diff. 12. num. 37. & Papam sic sæpius dispensasse constat ex historiis apud Baron. ad annum Christi 1041. Ratio est: Papa potest dispensare in votis simplicibus, ut admittunt omnes, ergo & in solennibus, cum solennitas sit inventum Ecclesiæ, c. un. devotis in 6. Vid. *Cas. 107. q. 3.**

2. Remissio omnis culpæ & pœnæ, ita ut à SS. PP. Baptismo æquiparetur, quod *Laym. hic c. 10. num. 1. Pelliz. c. 4 num. 12.* etiam ad renovationem votorum extendunt.

3. Professio commutat vel extinguit omnia vota simplicia prius emissæ, c. *scriptura de voto*, ubi dicitur: *Reus fracti voti non habetur, qui temporale obsequium in perpetuam noscitur religio-*

nis observantiam commutare. V. dicenda *Casu* 71.

4. Aufert irregularitatem ex natalibus proveniente in ordine ad suscipiendos S. Ordines, non autem ad prælaturas, *c. 1. de filiis presbyt.* Neque tollit irregularitates ex aliis culpis vel defectibus ortas.

5. Inhabilitat ad matrimonium subsequens, & dissolvit matrimonium ratum, ut dicam *Cas.* 107.9.3.

QUÆR. V. Quid circa revalidationem vel reclamationem Professionis?

14. R. 1. Si Professio ex defectu ætatis, liberi consensûs vel aliter est invalida, Religiosus non tenetur eam revalidare, sed *Trid. sess. 25. c. 19.* concedit ei quinquennium à die Professionis, quo contra eam reclamare valeat; *Et tunc non aliter nisi causas, quas prætenderit, deduxerit, coram Superiore suo, & Ordinario. Quòd si autem habitum spontè (hoc est temerè & sine causa) dimiserit, nullatenus ad allegandam quamcumque causam admittatur, sed ad Monasterium redire cogatur, & tanquam apostata puniatur, interim verò nullo privilegio sui Ordinis juvetur.* Ad probandam autem invaliditatem Professionis non sufficit nuda assertio, etsi juramento firmata, *Sanch. l. 7. de mat. d. 37. num. 14. Cajët. 2. 2. q. 88. a. 1.* quia contra jurantem stat præsumptio juris & de jure, contra quam præsumptionem nulla admittitur probatio, nisi evidens.

15. 2. Post quinquennium non amplius auditur, nisi doceat se invaliditatem ignorasse, vel à reclamatione vi, metu aut fraude fuisse impeditum, quia impedito non currit tempus, ita pro-

probabiliter *Suar. Rodrig. Nav. l. 3. conf. 23. num. 3. Castropalae dis. 2. pun. 7. num. 5.* Ad intentum tamen Trid. verius est, etiam ignorantem post quinquennium non audiri, cum Trid. expressè dicat: *Quinquennium currat à die Professionis tantum*; ergo non à die habitæ notitiæ, & pro hoc declarationes Cardinalium afferunt *Eagnan. Donatus to. 2. t. 12. q. 13. Pignat. to. 3. conf. 37.* Hoc tamen non obstante iidem cum *Sanch. Barbos. Reiffenst. num. 204. Schmaltz g. num. 202.* docent ab ignorante invaliditatem, vel aliter impedito post quinquennium impetrari posse restitutionem in integrum sed non nisi à Papa & cum magna difficultate, interim ex quo se ab Ordine expedire non potest, gaudet omnibus Ordinis, privilegiis & potest absolvi ut alii Religiosi, quia præsumitur esse talis, donec contrarium per sententiam declaretur, possètque ad Ordines & Superioratum promoveri, nisi expressè reclamaret & diceret se ratificare non velle, *Sanch. La Croix num. 29.*

3. Si quis in foro externo nullitatem probare non possit, in foro tamen conscientie certus sit, professionem esse nullam, eandemque nunquam expressè vel tacitè ratificaverit, non obligatur Religione, sed potest discedere, dummodo absque gravi scandalo vel majori incommodo fieri possit, *Nav. consil. 89. Pyrrh. num. 148. Donat. q. 21.* Ratio est, quod ad Professionem essentialiter requiratur consensus profitentis, quem lex humana supplere non potest, & Trid. præcipiens post quinquennium non audiri Professum fundatur in præsumptione ratificationis; si ergo Professio expòst nunquam ratificata fuit,

manet nulla, nec obstat, quòd ignorans invaliditatem, professionem forsan renovaverit sive expressè, sive tacitè exercendo officia veri professi, dando votum in Capitulo, assumendo S. Ordines, &c. quia ignorantis nullus est consensus, sicut incogniti nullas voluntas, *Nav. cons. 5. § 39. num. 4. Pelliz. c. 5. num. 57.* nisi expressè apud se statuatur, quòd velit modò Professionem ratificare, etsi ab initio fuisset invalida, *Pelliz. Pyrrh. l. c.*

17. 4. Si Professio sit nulla ex defectu solius consensûs in profitente, tunc revalidari & ratificari potest in secreto coram Deo, nec opus est Superioribus de hoc quicquam dicere; idem probabiliter etiam tenet de Professione invalida ex defectu ætatis vel alterius necessariò requisitu, quia Superiores jam consenserunt in Professionem, & consensum non revocârunt, vel saltem sufficit, quòd Papa, qui est supremus Ordinum omnium Generalis, consentiat, juxta *c. significatum de reg. § trans. § c. 1. eod. in 6. Barbosa. Nav. l. c. Sanch. La Croix l. 4. n. 31. Reiffenst. à num. 219.* ubi id probat ex Trid. & declaratione Cardin. edita 29. Martii 1598. quæ solùm requirit tacitam, vel expressam ratificationem professi, nullam autem mentionem facit novæ acceptationis ex parte Superiorum.

QUÆR. VI. An professus ad alium Ordinem transire possit?

18. R. Id de jure fieri posse, si adsint sequentia:
1. Ut non fiat ex temeritate, levitate, ira, odio erga Prælatum, sed zelo majoris boni vel perfectionis consequendæ; si præcesserunt rixæ, aut transitum minatus est, præsumitur finis non bonus,

bonus, *Sanch. l. 6. mor. c. 17. 2.* Transitus regulariter fieri debet ad Ordinem strictiorem & austeriorem, si non ex regula, saltem ex moderna observantia talem, *Rodrig. to. 3. q. 52. a. 4. Reiffenst. num. 264. 3.* Transitus fieri non debet cum gravi damno vel infamia primæ religionis, quia commune bonum privato præferri debet, *Pyrrh. num. 160. 4.* Requiritur licentia, quam causâ & fine transitus examinatis dare potest immediatus Superior localis, vel Abbas, *Sylves. Azor Sanch. l. c. nec requiritur consilium vel consensus conventus in transitum ad strictiorem, secus si ad æqualem, Pyrrh. num. 65.* quia in transitu ad strictiorem Religiosus utitur suo jure, & in melius commutatur, quod non fit in transitu ad æqualem. Dixi, de jure communi; nam hodie dum pleræque Religiones privilegium habent, vi cujus Religiosi prohibentur transire ad Ordinem etiam strictiorem sine expressa licentia Papæ, teste *Donat. to. 1. t. 5. q. 45.* & illa licentia non conceditur, nisi doceatur, quod Religio strictior parata sit eum suscipere; & antequam suscipiatur debet transiens exhibere litteras dimissorias sui Superioris & licentiam Papæ. Hujusmodi transitus non expedire neque utiles esse docent plerique cum *D.*

Th. 2. 2. q. 189. a. 8. &

probat experientia.

CASUS